

rerum mutationes, quæve una eademque earum vel producenda-
rum, vel removendarum via brevissima. Sapientissime itaque ho-
mines naturam imitantur, quoties in rebus agendis constituti, iis-
que felicissime superesse contendunt. Quam autem medicorum in-
terfit, ut in curandis morbis naturam habeant ducem, jam vete-
rum medicorum declamata fuit sententia, quibus hoc notissimum
fuit: remotis morborum causis, valetudinem facite posse restitui. Vix
ac ne vix quidem dubitari potest, vel ipsum Galenum hanc inces-
sisse viam, cum Eudemum philosophum quendam peripateticum a
febri quartana eodem, quo morbum prius intenderat, medicamine
liberaverit. Satis superque, CANDIDATE PRÆSTANTISSIME,
ex hac disputatione Tua monstratum apparet, Te sapientissimorum
in tua arte premere vestigia, nec phenomenis, sed potius eorum cau-
sis immorari. Haud igitur dubitare licet, Te minus feliciori pra-
xeos gavisum fore successu, quin & Tibi, uti Galeno vere evadat
aurea. Atque hæc sufficiant, CANDIDATE præstantissime, ami-
ce optime, quæ Tecum jam iam digressuro, agam, ac quibus Tibi
de summis in arte medica capeffendis honoribus simul gratuler. Nil
jam superest, quam TE votis prosequar, ne reminiscencia apud me
minimum posse videatur, cum huc summam sane redire jubeat quot-
quot officiorum vel ex communi patria, vel amicitie lege Tibi de-
beam. Servet Te DEUS, ac iter omnesque conatus Tuos pro-
speret, quo experientie ac doctrine Tuæ thesauros in patriam re-
dux felix pandas. Vale, ac me amare perge! Dabam in
Academia Fridericana. VII. Calend. Maii.

MDCCLXXXIII.

PRÆ-